

Plá fundan sa creencia, ab motiu d'haverse'ls presentat en el mes d'Agost del any passat, una forta nuvolada que pel seu aspecte feya presumir que aquell dia havian de perdre la cullita á no donar cap resultat els canons. La tempestat va desenrotllarse en la forma que generalment acostuman; tots els canóns varen funcionar ab prestesa, y durant la tempesta solsament varen veure caure alguna que altra pedra, sense ocasionar el mes petit dany, quant en alguns punts de fora del perímetre defensat, se va perdre la meytat de la cullita.

Semblants noticias tením d'Artés, ahont també hi ha establerts alguns canons, encara que ab menos número que en el Plá, pro que no obstant, es va presentar l'any passat el cas de poder comprobar la eficacia de sas descargas.

Durant el present any, ja hem tingut ocasió de llegir en varis diaris, correspondencias del Panadés donant compte d'haver descarregat per allí una pedregada, de la que se n'han salvat els terrenos defensats per canons.

Per considerarla interessant y apropósit per lo que 'ns ocupa, retallém d'una correspondencia de Vilafranca del dia 17 del mes passat y publicada en el *Diario de Barcelona* del dia 19 del mateix:

"El dia 11 se presentó una importante tormenta que se formó en Montserrat, acompañada de truenos y viento. Todas las señales que manifestaba era de que descargaría un fuerte pedrisco sobre el valle del Noya, como así aconteció. De él se libraron en absoluto los que tuvieron cañones granfugos. Entró la tempestat por la parte del pueblo de la Vid, y fué